

תת"ע 1918/05/13 - מדינת ישראל נגד דדי אברג'ל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1918-05-13 מדינת ישראל נ' אברג'ל
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד מיכל לוי

המאשימה

נגד

דדי אברג'ל

הנאשם

הכרעת דין

1. ביום 23.1.13 נרשמה נגד הנאשם הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל על מעבר חצייה להשלים חצייה בבטחה בניגוד לתקנה 67 (א) לתקנות התעבורה. הנאשם כפר במיוחס לו.

פרשת התביעה

2. במסגרת פרשת התביעה העידה עורכת הדוח [ת/1] הגב' כהן והדוח הוגש כמוצג. מת/1 עולה כי בהיות ע"ת 1 סטטית על רחוב בלפור, כ-40 מ' דרומית למעבר החצייה מסומן היטב במקום, היא הבחינה בהולך רגל החוצה את מעבר החצייה ממערב למזרח ומגיע לפס השלישי מבין 10 פסים בעת שהנאשם נסע על רכבו ברחוב בלפור מדרום לצפון, חלף על פני מעבר החצייה מבלי לאפשר להולך הרגל להשלים חצייתו בבטחה. תגובת הנאשם כפי שנרשמה בהודעת תשלום הקנס הייתה "שיהיה להם לתרופות" "זבל" "מחפשת סתם" "בזכות היום הזה".

פרשת ההגנה

3. גרסת הנאשם במסגרת פרשת ההגנה הייתה כי הוא אכן נהג ברחוב בלפור והגיע למעבר החצייה. הוא הבחין כי מעבר החצייה פנוי וניתן לחלוף על פניו בנסיעה כאשר לפתע ראה הולכת רגל "מתפרצת" כלשון הנאשם למעבר החצייה. הנאשם המשיך בנסיעתו ולאחר כ-300 מ' שמע את כריזת המשטרה מורה לו

לעצור את רכבו. לדברי הנאשם לפני שהורו לו לעצור את רכבו הוא כלל לא הבחין בעורכת הדוח. עם זאת, עמד הנאשם על טענתו כי "היא (עורכת הדוח) לא יכלה לראות בוודאות את ההולכת רגל כי הייתה כמה מכוניות לפני" (עמ. 4 שו' 25). הנאשם ציין כי אין ברשותו תמונה או ראייה אחרת לביסוס טענתו כי עורכת הדוח לא הייתה יכולה להבחין בביצוע העבירה ממקום עמידתה. הוא אישר כי סמוך למעבר החצייה לא הייתה צמחיה או גורם כלשהו שהיה יכול להסתיר את שפת המדרכה ממנה יורדים הולכי רגל לכביש. הוא לא חלק על קיומה של הולכת הרגל ועל כך כי היא ביקשה לחצות את הכביש ואף החלה בחצייתו אלא שלטענת הנאשם, במועד בו "התפרצה" כלשונו הולכת הרגל לכביש הוא כבר חלף עם רכבו על פני מעבר החצייה. הנאשם ציין בהגינותו כך: "ש. האם זה נכון או אתה יכול לשלול את הטענה של השוטרת שבזמן שאתה חלפת על פני המעבר הולכת הרגל כבר הייתה בפס השלישי. ת. לא. לא יכול לומר בוודאות" [עמ. 5 שו' 15-17].

4. מאוחר יותר עמד הנאשם על טענתו כי הולכת הרגל "התפרצה" כדבריו למעבר החצייה אולם לא היה יכול להסביר את השימוש במונח האמור נוכח גרסתו לפיה במועד ירידת הולכת הרגל לכביש הוא כבר חלף עם רכבו על פני מעבר החצייה [עמ. 6 שו' 14-15].

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדויות ונתתי דעתי לגרסאות הצדדים הגעתי למסקנה כי עלה בידי המאשימה להוכיח את אשמת הנאשם במקרה זה ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים. אלה טעמי:

6. **ראשית**, כעולה מעיון בדוח ת/1, בעת שהוסברה לנאשם מהות העבירה אותה עבר לשיטת עורכת הדוח, לא ציין הנהג בדבריו כל טענה לפיה הולכת הרגל לא הייתה על מעבר החצייה בעת שחלף עם רכבו על פני מעבר החצייה. הימנעות כזו מלציין פרט כה מהותי בעת רישום הדוח אומרת "דרשני". יתרה מזו, עורכת הדוח הייתה עדה במשפט ולנאשם ניתנה הזדמנות לנסות ולהראות בחקירה נגדית כי רישום דבריו בדוח אינו מדויק וכולל דברים נוספים שאמר אך לא נרשמו. הנאשם לא חקר את עדת התביעה בנקודה זו כך שלא נסתרה ההנחה כי הרישום בדוח משקף במדויק את דברי הנאשם לעורכת הדוח. לאור האמור ברור כי גרסתו של הנאשם במשפט לפיה הולכת הרגל "התפרצה" למעבר החצייה לאחר שהנאשם חלף עם רכבו על פני מעבר החצייה ולפיכך הנאשם לא עבר כל עבירה היא גרסה כבושה. לא הובא כל הסבר סביר לכבישת גרסה זו ולפיכך אני קובע כי משקלה של הגרסה הינו אפסי.

7. **שנית**, כחוט השני בהגנת הנאשם עמדה הטענה כי השוטרת, עורכת הדוח, עמדה בנקודה בה לא היה לה שדה ראייה טוב דיו אל עבר מקום ביצוע העבירה לכאורה. טענה זו נסתרה מגרסתו של הנאשם עצמו

שהעיד כי לפני ששמו נקרא במערכת הכריזה הוא כלל לא ראה את עורכת הדוח וממילא אין בידו כל בסיס עובדתי לטענה בנוגע לשדה הראייה של עורכת הדוח בעת שצפתה. הנאשם ציין בהגנותו כי "**אני מסכים איתך שאם אני לא יכולתי לראות אותה אני לא יכול לקבוע אם היא יכלה לראות אותי ואת הולכת הרגל במעבר חצייה ממקום עמידתה**" [עמ. 4 שו' 27-28].

לא זו אף זו: הנאשם בהגנותו הודה בחקירה נגדית כי אינו יכול לאשר או לשלול את גרסת עורכת הדוח לפיה בעת שחלף הנאשם עם רכבו במעבר החצייה הייתה הולכת הרגל בפס החצייה השלישי. **ש. האם זה נכון או אתה יכול לשלול את הטענה של השוטרת שבזמן שאתה חלפת על פני המעבר הולכת הרגל כבר הייתה בפס השלישי. ת. לא. לא יכול לומר בוודאות**" [עמ. 5 שו' 15-17].

סיכום:

8. גרסת עדת התביעה הייתה כי הולכת הרגל הייתה בפס החצייה השלישי בעת שהנאשם חצה את מעבר החצייה עם רכבו. הנאשם אינו יכול לסתור גרסה זו או לשלול אותה. הוא אינו יכול לומר דבר וחצי דבר ביחס לפגם בשדה הראייה של הולכת הדוח. הנאשם גם לא התייחס בדבריו הנהג שנרשמו בדוח לעובדת ביצוע העבירה וכל "טענותיו" שצוטטו לעיל אינם אלא ניסיונות לא ראויים לעלוב ולפגוע בעורכת הדוח מבלי לעשות ולו שמץ של ניסיון ענייני להתמודד עם הטענה כי עבר את העבירה המיוחסת לו. כאמור, גרסתו בדבר הולכת הרגל שהורידה רגל לכביש לאחר שהנאשם חלף עם רכבו על פני מעבר החצייה היא בבחינת גרסה כבושה שמשקלה אפסי והיא גם סותרת במפורש את גרסתו שהובאה בתשובה לחקירה נגדית ולפיה אין לו אפשרות לשלול את גרסת עדת התביעה לפיה הולכת הרגל הייתה בפס החצייה השלישי בעת שהנאשם חלף עם רכבו על פני מעבר החצייה.

9. **לאור כל האמור אני סבור כי המאשימה הוכיחה את הנדרש ממנה ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים ואני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.**

ניתנה היום 26.6.14, במעמד הצדדים